Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

18. oktober 2012*

»Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — artikel 7 — sui generis-retten — database, der indeholder oplysninger om igangværende fodboldmesterskaber — begrebet »genanvendelse« — lokalisering af genanvendelsen«

I sag C-173/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 5. april 2011, indgået til Domstolen den 8. april 2011, i sagen:

Football Dataco Ltd

Scottish Premier League Ltd

Scottish Football League

PA Sport UK Ltd

mod

Sportradar GmbH

Sportradar AG,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af dommerne R Silva de Lapuerta, som fungerende formand for Tredje Afdeling, K. Lenaerts (refererende dommer), G. Arestis, J. Malenovský og D. Šváby,

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. marts 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd ved barristers J. Mellor og L. Lane, med fuldmagt fra solicitors S. Levine og R. Hoy

* Processprog: engelsk.

— Sportradar GmbH og Sportradar AG ved H. Carr, QC, med fuldmagt fra solicitor P. Brownlow

— den belgiske regering ved T. Materne, som befuldmægtiget, bistået af advocaat R. Verbeke

— den spanske regering ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, A. Barros og A. Silva Coelho, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved M. Wilderspin og J. Samnadda, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. juni 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20).

2 Denne anmodning er blevet indgivet inden for rammerne af en tvist mellem Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd (herefter samlet »Football Dataco m.fl.«) mod Sportradar GmbH og Sportradar AG (herefter samlet »Sportradar«) vedrørende bl.a. sidstnævntes påståede krænkelse af den sui generis-ret, som Football Dataco m.fl. mener at være indehaver af til en database, der indeholder oplysninger om igangværende fodboldkampe (»Football Live«).

Retsforskrifter

3 Artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved »database« en samling af værker, data eller andet selvstændigt materiale, der er struktureret systematisk eller metodisk og kan konsulteres individuelt ved brug af elektronisk udstyr eller på anden måde.«

4 Artikel 7 om beskyttelsens genstand, der findes i direktivets kapitel III med overskriften »Sui generis-ret«, bestemmer:

»1. Når indsamling, kontrol eller præsentation af en databases indhold ud fra et kvalitativt eller kvantitativt synspunkt er udtryk for en væsentlig investering, sikrer medlemsstaterne databasens fremstiller en ret til at forbyde udtræk og/eller genanvendelse af hele basens indhold eller en væsentlig del deraf, vurderet kvalitativt eller kvantitativt.

2. I dette kapitel forstås ved:

a) »udtræk«: permanent eller midlertidig overførsel af hele en databases indhold eller en væsentlig del deraf til et andet medium på en hvilken som helst måde eller i en hvilken som helst form

b) »genanvendelse«: enhver form for tilgængeliggørelse for almenheden af hele databasens indhold eller en væsentlig del deraf ved spredning af eksemplarer, udlejning, online-transmission eller på anden måde. […]

[…]

5. Gentagne og systematiske udtræk og/eller genanvendelser af uvæsentlige dele af databasens indhold, der kan sidestilles med handlinger, som strider mod en normal udnyttelse af basen, eller som skader databasefremstillerens legitime interesser urimeligt, er ikke tilladt.«

5 Direktiv 96/9 blev gennemført i Det Forenede Kongerige ved vedtagelsen af Regulations 1997 om ophavsretten og rettighederne til databaser (Copyright and Rights in Database Regulations 1997), som blev ændret ved lov af 1988 om ophavsret, design og patenter (Copyright Designs and Patents Act 1988). De relevante bestemmelser i disse Regulations har samme ordlyd som de relevante bestemmelser i direktivet.

6 I henhold til artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) kan en person, der har bopæl på en medlemsstats område, sagsøges i en anden medlemsstat »i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«.

7 Artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199, s. 40) bestemmer:

»1. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, anvendes loven i det land, for hvilket beskyttelse gøres gældende.

2. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, der er en EF-enhedsret, anvendes for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af den relevante fællesskabsretsakt, loven i det land, hvor krænkelsen fandt sted.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

8 Football Dataco m.fl. er ansvarlige for organiseringen af de engelske og skotske fodboldmesterskaber. Football Dataco Ltd har ansvaret for at generere og udnytte data og intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende mesterskaberne. Football Dataco m.fl. påstår i medfør af britisk ret at have sui generis-ret til databasen med betegnelsen »Football Live«.

9 Football Live er en kompilation af data om igangværende fodboldkampe (målstillingen, målscorernes navne, navn på de spillere, som har fået gule og røde kort og tidspunktet herfor, eventuelle frispark og udskiftninger under kampen). Dataene indsamles hovedsageligt af tidligere professionelle fodboldspillere, som Football Dataco m.fl. har ansat på freelancebasis, og som overværer de relevante kampe med dette formål. Football Dataco m.fl. har gjort gældende, at der er en væsentlig investering forbundet med at indsamle og/eller kontrollere disse data, og at oprettelsen af databasen desuden kræver en betydelig faglig kompetence, arbejdsindsats, innovationsevne og/eller intellektuel indsats.

10 Sportradar GmbH er et tysk selskab, der direkte via internettet leverer resultater og anden statistik bl.a. vedrørende fodboldkampe fra den engelske fodboldliga. Denne tjenesteydelse betegnes »Sport Live Data«. Selskabet har en webside, betradar.com. De væddemålsselskaber, der er Sportradar GmbH's kunder, indgår kontrakter med det schweiziske holdingselskab Sportradar AG, som er Sportradar GmbH's moderselskab. Blandt disse selskaber figurerer bet365, der er stiftet i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og Stan James, der er et selskab med hjemsted i Gibraltar, og som leverer tjenesteydelser vedrørende væddemål rettet mod markedet i nævnte medlemsstat. Selskabernes websider har begge et link til betradar.com. Når en internetbruger klikker

på »Live Score«, kommer de søgte data alt efter omstændighederne frem under et banner med teksten »bet365« eller »Stan James«. Den forelæggende ret har heraf udledt, at almenheden i Det Forenede Kongerige tydeligvis er en vigtig målgruppe for Sportradar.

11 Den 23. april 2010 anlagde Football Dataco m.fl. sag mod Sportradar ved High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, bl.a. med påstand om erstatning for de skader, der fulgte af dette selskabs krænkelse af deres sui generis-ret. Den 9. juli 2010 anfægtede Sportradar denne domstols kompetence til at træffe afgørelse i sagen.

12 Den 14. juli 2010 anlagde Sportradar GmbH sag mod Football Dataco m.fl. ved Landgericht Gera (Tyskland) med henblik på at opnå en formel erklæring om, at virksomhedens aktiviteter ikke krænker Football Dataco m.fl.'s intellektuelle ejendomsret.

13 I dom af 17. november 2010 erklærede High Court of Justice sig kompetent til at behandle den af Football Dataco m.fl. anlagte sag, for så vidt som den vedrørte det solidariske ansvar for Sportradar og virksomhedens kunder, som benytter dens webside i Det Forenede Kongerige, som følge af en krænkelse af førstnævntes sui generis-ret gennem udtræk og/eller genanvendelse. High Court of Justice anså sig derimod ikke kompetent til at behandle sagen, for så vidt som den tog sigte på at fastslå Sportradars hovedansvar for en sådan krænkelse.

14 Football Dataco m.fl. og Sportradar appellerede denne afgørelse til Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

15 Football Dataco m.fl. har gjort gældende, at Sportradar indhenter disse data ved at kopiere dem fra Football Live til sin egen server, for dernæst at transmittere de kopierede data til de medlemmer af almenheden i Det Forenede Kongerige, som klikker på »live scores«. Ifølge Football Dataco m.fl. indebærer »transmissionsteorien« eller »tilgængeliggørelsesteorien«, at handlinger som de i hovedsagen omhandlede ikke alene foretages i den medlemsstat, hvorfra Sportradar sender dem, men også i den medlemsstat, hvor modtagerne af disse fremsendelser befinder sig, dvs. Det Forenede Kongerige i det foreliggende tilfælde.

16 Sportradar har gjort gældende, at dataene på websiden betradar.com genereres uafhængigt. Selskabet har tilføjet, at en transmission i henhold til »transmissionsteorien« udelukkende foretages fra det sted, som dataene stammer fra, hvorfor de handlinger, som lægges selskabet til last, ikke er omfattet af Det Forenede Kongeriges domstoles kompetence.

17 På denne baggrund har Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Såfremt en part uploader data fra en database, der er beskyttet af sui generis-retten i henhold til direktiv 96/9/EF[…], på sin web-server, der forefindes i medlemsstat A, og web-serveren som svar på anmodninger fra en bruger i en anden medlemsstat B sender sådanne data til den pågældende brugers computer, således at dataene lagres i denne computers hukommelse og vises på dens skærm:

a) foretager den pågældende part da »udtræk« eller »genanvendelse« ved at sende dataene?

b) sker den pågældende parts udtræk og/eller genanvendelse:

i) kun i [medlemsstat] A

ii) kun i [medlemsstat] B

iii) både [i medlemsstat] A og B?«

Om det præjudicielle spørgsmål

18 Den forelæggende ret ønsker med spørgsmål a) nærmere bestemt oplyst, om artikel 7 i direktiv 96/9 skal fortolkes således, at en persons fremsendelse via en web-server, som befinder sig i medlemsstat A, af data, som den pågældende forinden har downloaded fra en database, der i henhold til direktivet er beskyttet af sui generis-retten, til en computer, der tilhører en person i medlemsstat B, og på denne persons anmodning, således at dataene lagres i den pågældende computers hukommelse og vises på dens skærm, udgør »udtræk« eller »genanvendelse« af disse data foretaget den person, som foretog denne fremsendelse. I tilfælde af et bekræftende svar spørger den forelæggende ret med spørgsmål b), om denne handling skal anses for at have fundet sted i medlemsstat A, i medlemsstat B eller i begge medlemsstater.

19 Den forelæggende rets spørgsmål er baseret på flere forskellige forudsætninger, hvilke det henhører under dens enekompetence at vurdere rigtigheden af, nemlig:

— »Football Live« er en »database« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9, som opfylder de materielle betingelser, der er opstillet i direktivets artikel 7, stk. 1, for beskyttelse af sui generis-retten

— Football Dataco m.fl. nyder den beskyttelse i medfør af sui generis-retten, som databasen Football Live er berettiget til, og

— de data, som er genstand for hovedsagen, har Sportradar forinden uploaded fra denne database.

20 Hvad angår nævnte spørgsmål a) har Domstolen allerede fastslået, at med hensyn til den ordlyd, der i artikel 7, stk. 2, litra b), i direktiv 96/9 er anvendt til at definere »genanvendelse«, og formålet med EU-lovgivers indførsel af sui generis-retten, skal dette begreb i lyset af den sammenhæng, hvori artikel 7 indgår, forstås i bred forstand, således at det omfatter enhver handling, som ikke er autoriseret af fremstilleren af den database, som er beskyttet af sui generis-retten, og som består i spredning af hele eller dele af databasens indhold til almenheden (jf. dom af 9.11.2004, sag C-203/02, The British Horseracing Board m.fl., Sml. I, s. 10415, præmis 45, 46, 51 og 67). Processernes art eller form er uden relevans i denne henseende.

21 Dette begreb omfatter en handling, der som de i hovedsagen omhandlede består i, at en person via sin web-server til en anden persons computer og på dennes anmodning sender data, som forinden er udtrukket fra en database, der er beskyttet af sui generis-retten. Med denne fremsendelse får et medlem af almenheden nemlig adgang til disse data.

22 Den omstændighed, at der forud for de i hovedsagen omhandlede fremsendelser foretages handlinger, der involverer væddemålsselskaber, der ifølge aftale har adgang til Sportradars web-server, og som led i deres virksomhed giver deres egne kunder adgang til denne server, er ikke til hinder for retligt at kvalificere den handling, hvormed Sportradar fra nævnte server sender data, der stammer fra en beskyttet database, til disse kunders computere, som »genanvendelse« som omhandlet i artikel 7 i direktiv 96/9.

23 Hvad angår spørgsmål b) har Europa-kommissionen i sine skriftlige indlæg rejst tvivl om anvendeligheden af en besvarelse på dette tidspunkt af hovedsagens behandling.

24 Selv om det som anført af Kommissionen er korrekt, at henførelsen af de i hovedsagen omhandlede handlinger under begrebet »genanvendelse« som omhandlet i direktiv 96/9 ikke afhænger af, om de er foretaget inden for Den Europæiske Union, skal det imidlertid for det første understreges, at direktivet ikke har til formål at indføre en beskyttelse i medfør af sui generis-retten, som reguleres af en ensartet EU-lovgivning.

25 Formålet med direktiv 96/9 er gennem en tilnærmelse af de nationale lovgivninger at fjerne de forskelle, der gælder i henhold til disse på området for retlig beskyttelse af databaser, og som har negativ indvirkning på det indre markeds funktion, på den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser inden for Unionen og på udviklingen af et informationsmarked i denne (jf. dom af 1.3.2012, sag C-604/10, Football Dataco m.fl., præmis 48).

26 Med henblik herpå kræver direktivet af samtlige medlemsstater, at de i deres nationale retsorden sikrer en beskyttelse af databaser i medfør af en sui generis-ret.

27 I denne sammenhæng er den beskyttelse i medfør af sui generis-retten, der er foreskrevet i en medlemsstats lovgivning, i princippet begrænset til denne medlemsstats område, hvorfor den beskyttelsesberettigede udelukkende kan påberåbe sig denne beskyttelse over for uautoriserede genanvendelser, som har fundet sted på dette område (jf. analogt dom af 19.4.2012, sag C-523/10, Wintersteiger, præmis 25).

28 Som det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, skal den forelæggende ret i hovedsagen bedømme, hvorvidt Football Dataco m.fl.'s klagepunkter vedrørende en krænkelse af den sui generis-ret til databasen med betegnelsen Football Live, som de påstår at have i medfør af britisk ret, er velbegrundede. Med denne bedømmelse skal det således undersøges, om de i hovedsagen omhandlede fremsendelser af data er omfattet af det geografiske anvendelsesområde for beskyttelsen i medfør af sui generis-retten i Det Forenede Kongerige, eftersom forsendelserne fandt sted fra denne medlemsstat.

29 For det andet foreskriver artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 i sager som den i hovedsagen omhandlede om erstatning uden for kontrakt en særlig kompetence, der tilkommer »retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«.

30 Heraf følger, at spørgsmålet om lokaliseringen af de i hovedsagen omhandlede fremsendelser, som ifølge Football Dataco m.fl. har skadet den væsentlige investering, som ligger til grund for oprettelsen af databasen, kan have indflydelse på spørgsmålet om den forelæggende rets kompetence, navnlig for så vidt angår søgsmålet med henblik på at få fastslået Sportradars hovedansvar.

31 For det tredje fremgår det af artikel 8 i forordning nr. 864/2007, at såfremt en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, som f.eks. den sui generis-ret, der er blevet indført ved direktiv 96/9, ikke udgør »en EF-enhedsret« som omhandlet i artikel 8, stk. 2 (jf. denne doms præmis 24-26), er det i henhold til artikel 8, stk. 1, loven »i det land, for hvilket beskyttelse gøres gældende«, der anvendes på en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en sådan krænkelse.

32 Denne lovvalgsregel bekræfter, at det – uafhængigt af, om de i hovedsagen omhandlede fremsendelser eventuelt skal anses for at være foretaget fra den medlemsstat, hvor ophavsmandens web-server findes – har betydning at få afklaret, om de omhandlede fremsendelser har fundet sted i Det Forenede Kongerige, hvilket er den medlemsstat, hvori Football Dataco m.fl. påstår, at databasen Football Live er beskyttet af sui generis-retten.

33 I denne forbindelse skal lokaliseringen af en »genanvendelse« som omhandlet i artikel 7 i direktiv 96/9 i lighed med definitionen af dette begreb ligeledes opfylde selvstændige kriterier i EU-retten (jf. analogt dom af 21.6.2012, sag C-5/11, Donner, præmis 25).

34 Når der som i hovedsagen er tale om en genanvendelse, der fortages via en server på en internethjemmeside, skal det som generaladvokaten har anført i punkt 58 og 59 i forslaget til afgørelse bemærkes, at en sådan genanvendelse kendetegnes ved en række successive handlinger, der i det mindste spænder fra, at der på hjemmesiden gives adgang til de omhandlede data med henblik på at gøre dem tilgængelige for almenheden, til transmission af de nævnte data til interesserede personer, hvilket er handlinger, der kan finde sted på forskellige medlemsstaters område (jf. analogt Donner-dommen, præmis 26).

35 Der skal imidlertid også tages højde for den omstændighed, at denne form for tilgængeliggørelse for almenheden principielt adskiller sig fra traditionelle former for spredning, henset til, at indholdet på et websted er allestedsnærværende, idet det nemlig umiddelbart kan konsulteres af et ubestemt antal internetbrugere overalt i verden, uanset hvilken intention den person, der driver en server, måtte have om, at indholdet konsulteres uden for hans etableringsmedlemsstat og uden for hans kontrol (jf. i denne retning dom af 7.12.2010, forenede sager C-585/08 og C-144/09, Pammer og Hotel Alpenhof, Sml. I, s. 12527, præmis 68, og af 25.10.2011, forenede sager C-509/09 og C-161/10, eDate Advertising og Martinez, Sml. I, s. 10269, præmis 45).

36 Den omstændighed alene, at den internetside, der indeholder de omhandlede data, er tilgængelig på et givent nationalt område, er følgelig ikke i sig selv tilstrækkelig til, at det kan konkluderes, at den, der driver denne internetside, foretager en genanvendelse, der er underlagt den nationale lovgivning, som på dette område finder anvendelse vedrørende beskyttelse i medfør af sui generis-retten (jf. analogt dommen i sagen Pammer og Hotel Alpenhof, præmis 69, og dom af 12.7.2011, sag C-324/09, L'Oréal m.fl., Sml. I, s. 6011, præmis 64).

37 Hvis denne tilgængelighed alene kunne give grundlag for at antage, at der er tale om genanvendelse, ville websider og data, som åbenlyst udelukkende henvender sig til personer, som befinder sig uden for denne medlemsstats område, ikke desto mindre teknisk set være tilgængelige på dette område og dermed fejlagtigt være omfattet af denne medlemsstats lovgivning (jf. analogt dommen i sagen L'Oréal m.fl., præmis 64).

38 I hovedsagen rækker den omstændighed, at der efter anmodning fra en internetbruger, som befinder sig i Det Forenede Kongerige, fremsendes data fra Sportradars web-server til denne internetbrugers computer med henblik på teknisk at kunne lagres i denne computers hukommelse og vises på dens skærm, således i sig selv ikke til, at det kan konkluderes, at Sportradars genanvendelse i dette tilfælde kan anses for at være foretaget på denne medlemsstats område.

39 Spørgsmålet om, hvorvidt en genanvendelse kan lokaliseres til den medlemsstats område, som de omhandlede data er sendt til, afhænger af, om der foreligger omstændigheder, der gør det muligt at antage, at genanvendelsen afspejler ophavsmandens ønske om at henvende sig til personer, som befinder sig på dette område (jf. analogt dommen i sagen Pammer og Hotel Alpenhof, præmis 75, 76, 80 og 92, dommen i sagen L'Oréal m.fl., præmis 65, og Donner-dommen, præmis 27-29).

40 I hovedsagen kan en sådan omstændighed bestå i det forhold, at dataene på Sportradars server indeholder oplysninger om de engelske fodboldmesterskaber, hvilket kan godtgøre, at de i hovedsagen omhandlede fremsendelser udspringer af Sportradars ønske om at fange kunderne i Det Forenede Kongeriges opmærksomhed.

41 Den omstændighed, at Sportradar har givet adgang til sin server ved at indgå kontrakter med selskaber, der yder væddemålsydelser rettet mod denne del af almenheden, udgør ligeledes et tegn på selskabets ønske om at henvende sig til denne gruppe, såfremt Sportradar – hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve – var, eller burde have været bevidst om denne målgruppe (jf. analogt dommen i sagen Pammer og Hotel Alpenhof, præmis 89, og Donner-dommen, præmis 27 og 28). I denne forbindelse kan det eventuelt også være relevant, hvis der i den betaling, som Sportradar opkræver for denne adgang, er taget hensyn til omfanget af disse selskabers aktiviteter på markedet i Det Forenede Kongerige og udsigten til, at internetbrugere i denne medlemsstat efterfølgende søger på selskabets webside, betradar.com.

42 Endelig kan den omstændighed, at de data, som Sportradar gør tilgængelig på nettet, kan konsulteres af internetbrugere i Det Forenede Kongerige, der er kunder af disse selskaber, på deres eget sprog, hvilket er et andet end det, der sædvanligvis anvendes i de medlemsstater, hvorfra Sportradar udøver sin

virksomhed, i givet fald understøtte indicierne for, at der er tale om en virksomhed, som særligt er rettet mod almenheden i Det Forenede Kongerige (jf. analogt dommen i sagen Pammer og Hotel Alpenhof, præmis 84, og Donner-dommen, præmis 29).

43 På grundlag af sådanne indicier kan den forelæggende ret med rette lægge til grund, at en genanvendelse som den i hovedsagen omhandlede er lokaliseret på den medlemsstats område, hvor den bruger, til hvis computer de pågældende data på dennes anmodning sendes med henblik på, at dataene kan lagres og vises på skærmen, befinder sig (medlemsstat B).

44 Sportradars argument om, at en »genanvendelse« som omhandlet i artikel 7 i direktiv 96/9 under alle omstændigheder kun kan anses for at være foretaget på den medlemsstats område, hvor den web-server de omhandlede data er sendt fra, befinder sig, kan ikke tiltrædes.

45 Ud over den omstændighed, at det som fremhævet af Football Dataco m.fl. lejlighedsvis kan være vanskeligt at afgøre med sikkerhed, hvor en sådan web-server befinder sig (jf. Wintersteiger-dommen, præmis 36), ville en sådan fortolkning indebære, at en erhvervsdrivende, som uden samtykke fra fremstilleren af en database, der i medfør af lovgivningen i en bestemt medlemsstat er beskyttet i medfør af sui generis-retten, online genanvender denne databases indhold og dermed henvender sig til almenheden i denne medlemsstat, ikke ville være omfattet af denne medlemsstats lovgivning alene af den grund, at den pågældendes server befinder sig uden for denne medlemsstats område. En sådan situation kan påvirke den effektive virkning af den beskyttelse, der ydes i medfør af den omhandlede nationale lovgivning, som databasen ifølge lovgivningen er omfattet af (jf. analogt dommen i sagen L'Oréal m.fl., præmis 62).

46 Som Football Dataco m.fl. har gjort gældende, ville opfyldelsen af det formål med beskyttelsen af databaser i medfør af sui generis-retten, som direktiv 96/9 forfølger, i øvrigt generelt blive bragt i fare, såfremt genanvendelser, som er rettet mod en almenhed, der befinder sig på hele eller en del af Unionens område, ikke var omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og de nationale love til gennemførelse heraf, alene af den grund, at serveren til det websted, der benyttes af den, der foretager disse genanvendelser, befinder sig i et tredjeland (jf. analogt dommen i sagen L'Oréal m.fl., præmis 63).

47 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 7 i direktiv 96/9 skal fortolkes således, at en persons fremsendelse via en web-server, som befinder sig i medlemsstat A, af data, som den pågældende forinden har downloaded fra en database, der i henhold til samme direktiv er beskyttet i medfør af sui generis-retten, til en computer, der tilhører en person i medlemsstat B, på sidstnævnte persons anmodning, således at dataene lagres i denne computers hukommelse og vises på dens skærm, udgør en »genanvendelse« af nævnte data foretaget af den person, der har foretaget fremsendelsen. Denne handling skal anses for at være foretaget i medlemsstat B, såfremt der foreligger indicier, der kan begrunde en konklusion, hvorefter ophavsmandens hensigt med en sådan handling var at nå dele af almenheden i sidstnævnte medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til.

Sagens omkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 7 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at en persons fremsendelse via en web-server, som befinder sig i medlemsstat A, af data, som den pågældende forinden har downloaded fra en database, der i henhold til samme direktiv er beskyttet i medfør af sui generis-retten, til en computer, der tilhører en person i medlemsstat B, på sidstnævnte persons anmodning, således at dataene lagres i den pågældende computers hukommelse og vises på dens skærm, udgør en »genanvendelse« af nævnte data foretaget af den person, der har foretaget fremsendelsen. Denne handling skal anses for at være foretaget i medlemsstat B, såfremt der foreligger indicier, der kan begrunde en konklusion, hvorefter ophavsmandens hensigt med en sådan handling var at nå dele af almenheden i sidstnævnte medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til.

Underskrifter